

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatele **L. M.,** zastoupeného JUDr. Františkem Listíkem, advokátem se sídlem v Praze 6, Nad Spáleným mlýnem 12/621, proti žalovanému **Ministerstvu zemědělství - Pozemkovému úřadu Louny,** se sídlem v Lounech, Pod nemocnicí 2380, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 3. 2003, č. j. 15 Ca 99/2003-12,

takto:

I. Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 3. 2003, č. j. 15 Ca 99/2003 - 12, **se zrušuje** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce podal v zákonné lhůtě kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 3. 2003, č. j. 15 Ca 99/2003 - 12, jímž byla odmítnuta žaloba o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2001, č. j. 248/01-R/22528/92/Rob. podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť soud o téže věci již rozhodl. V odůvodnění uvedl, že žalobce byl poučen o tom, že se může obrátit na Okresní soud v Lounech (nesprávně byl uveden Okresní soud v Teplicích) se žalobou podle části páté o. s. ř. Přesto ale žalobce podal žalobu opět u Krajského soudu v Ústí na Labem, který o jeho návrhu již rozhodl.

V kasační stížnosti poukázal na to, že byl Krajským soudem v Ústí nad Labem v usnesení ze dne 2. 1. 2003, č. j. 15 Ca 88/2002 - 23 nesprávně poučen o tom, že může podat žalobu u Okresního soudu v Teplicích místo u Okresního soudu v Lounech. Část odůvodnění tohoto usnesení je nesrozumitelná a zjevně neúplná. Krajský soud neměl žalobu odmítnout, nýbrž ji měl podle § 7 odst. 5 s. ř. s. postoupit soudu věcně i místně příslušnému. Krajský

soud žalobce nevyzval k odstranění omylu a ani jej neupozornil na nutnost jej napravit. Kasační stížnost byla podána z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. d) a e) s. ř. s.

Ze soudních spisů Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobce se opravným prostředkem domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2001, č. j. 248/01-R/22528/92/Rob., jímž bylo podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (zákon o půdě) rozhodnuto, že žalobce není vlastníkem nemovitostí ve výroku přesně specifikovaných. Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 2. 1. 2003, č. j. 15 Ca 88/2002 - 24 opravný prostředek (žalobu) odmítl § 129 odst. 2 a § 46 podle odst. 2 věty první s. ř. s. s odůvodněním, že v projednávané věci rozhodoval správní orgán v rámci uplatněného restitučního nároku o vlastnictví oprávněné osoby k nemovitostem, takže se jedná o právní věc, která vyplývá z občanskoprávního vztahu a poučil žalobce, že může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat proti napadenému rozhodnutí správního orgánu žalobu podle části páté občanského soudního řádu k Okresnímu soudu v Teplicích.

Žalobce podal dne 10. 3. 2003 k poštovní přepravě žalobu proti rozhodnutí žalovaného, kterou adresoval Krajskému soudu v Ústí nad Labem, jemuž byla také doručena. V žalobě se obsáhle zabýval skutkovými a právními okolnostmi věci a uvedl, že považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhl, „aby soud pro vady řízení napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a po novém posouzení existujících věcných a právních skutečností i posouzení dalších skutečností uvedených v této žalobě a na základě provedeného řízení vydal rozhodnutí, že žalobce je vlastníkem nemovitostí v k.ú. N. taxative vymezených v napadeném rozhodnutí“. Z obsahu tohoto podání žalobce označeného jako žaloba nelze podle názoru Nejvyššího správního soudu učinit nesporný závěr, že se jedná o věc totožnou, o níž už bylo Krajským soudem v Ústí nad Labem rozhodnutou. Znění bodu III. žaloby a do určité míry i návrh petitu naopak nasvědčují tomu, že žalobce v souladu s poučením obsaženým v usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 1. 2003, č. j. 15 Ca 88/2002 - 24 podal žalobu podle části páté o. s. ř., avšak u věcně a místně nepříslušného soudu. Je proto třeba vyzvat žalobce, aby přesně specifikoval, čeho se domáhá.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Ústí nad Labem k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 7 ve spojení s § 120 s. ř. s., když důvody hodné zvláštního spatřuje v tom, že žalobce podal nejasnou žalobu a bude třeba postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vady žaloby odstranit.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu